

УДК 373.61:379.
ББК 74.58

Туристичне країнознавство: методичні рекомендації для студентів очної і заочної форми навчання (спеціальності: 6.140103 «Туризм») / уклад. Шикеринець В. В. - Івано-Франківськ, 2011. — 47 с.

Рецензенти:

Великочий Володимир Степанович, доктор історичних наук, професор, директор Інституту туризму Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, завідувач кафедри туристознавства та туристичних спеціалізацій;

Гуменюк Галина Михайлівна, кандидат педагогічних наук, доцент туризму та краєзнавства Інституту туризму Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника,

Методичні рекомендації з курсу «Туристичне країнознавство» для студентів очної і заочної форми навчання (спеціальності: 6.140103 «Туризм») містять тематичний зміст курсу, тематику семінарських занять, запитання для самоконтролю та самоперевірки, тестові завдання, теми доповідей, рефератів, повідомлень, основні поняття, запитання для підготовки до іспиту, список основної літератури.

Рекомендовано до друку вченою радою Інституту туризму
(протокол № 2 від 27 жовтня 2011р.)

УДК 373.61:379
ББК 74.58

© Шикеринець В. В., 2011

© Видавництво Прикарпатського
національного університету
імені Василя Стефаника, 2011

Пояснювальна записка

Навчальна дисципліна «Туристичне країнознавство» посідає чільне місце серед дисциплін, що вивчаються у вищих навчальних закладах, які готують фахівців туристичній галузі. Вивчення дисципліни сприяє розширенню світогляду спеціалістів, підвищує теоретичний рівень, стимулює самопізнання, оскільки дає можливість зрозуміти специфіку туризму кожного регіону світу з урахуванням його історичних і національних особливостей.

«Туристичне країнознавство» — це комплексна дисципліна, представлена системою знань, відокремлених від класичного країнознавства з метою надання спеціалізованій інформації майбутньому спеціалісту в галузі міжнародного туризму. Навчальна дисципліна вивчає особливості туристичного потенціалу окремих регіонів і країн світу, що посідають провідне місце в туристичній галузі. Туристичне країнознавство сприяє розвитку міжнародного туризму, виступаючи як основа наукового обґрунтування туристсько-рекреаційного освоєння районів країни, створення якісного туристичного продукту, оптимізації туристичних маршрутів. Отримана студентами інформація може бути використана для піднесення іміджу України на світовому туристичному ринку. Знання курсу «Туристичне країнознавство» є необхідною умовою для здобуття подальших професійних знань з міжнародного туризму, підвищення загальної і професійної культури студентів.

Метою вивчення

Основними організаційними формами вивчення дисципліни «Туристичне країнознавство» є лекції, практичні заняття, виконання індивідуальних завдань, самостійних робіт та контрольні заходи (екзамен).

Особливого значення у підготовці майбутнього фахівця набуває навчальний проект - індивідуальне навчально-дослідне завдання (ІНДЗ). Воно є видом позааудиторної індивідуальної роботи студента, що має навчальний і дослідницький характер. ІНДЗ використовується в процесі вивчення програмного матеріалу навчального курсу і завершується складанням підсумкового екзамену чи заліку.

Індивідуальні завдання виконуються студентами самостійно під керівництвом викладача. Зазвичай, виконуються окремо кожним студентом, але можуть носити і комплексний характер. Тоді до їх виконання залучаються декілька студентів.

Мета ІНДЗ: Самостійне вивчення частини програмного матеріалу, систематизація, поглиблення, узагальнення, закріплення та практичне застосування знань студента з навчального курсу та розвиток навичок самостійної роботи.

Зміст ІНДЗ.

ІНДЗ — це завершена теоретична або практична робота в межах навчальної програми курсу, яка виконується на основі знань, умінь і навичок, отриманих у процесі лекційних, семінарських, практичних та лабораторних занять, охоплює декілька тем або зміст навчального курсу в цілому.

Види ІНДЗ:

- реферат з теми (модуля) чи вузької проблематики або з коротких навчальних курсів;

- складання картосхем туристично-рекреаційного районування, опитування;

- анотація прочитаної додаткової літератури з курсу, бібліографічний опис;

Орієнтовна структура ІНДЗ:

- вступ – зазначається тема, мета, завдання роботи та основний її зміст;

- теоретичне обґрунтування – виклад базових теоретичних положень, законів, принципів, алгоритмів тощо, на основі яких виконується завдання;

- методи (при виконанні експериментальних, практичних, моделюючих робіт), вказуються і коротко характеризуються методи роботи;

- основні результати роботи та їх обговорення – подаються статистичні або якісні результати роботи, карти, схеми, малюнки, моделі, описи, систематизована реферативна інформація та її аналіз тощо;

- висновки;

- список використаної літератури.

Вимоги до виконання ІНДЗ:

1. Вступ (обґрунтування актуальності проблеми і вибору теми).

2. Аналіз останніх досліджень та публікацій, в яких започатковано розв'язання даної теми.
3. Формулювання цілей та постановка завдань.
4. Наявність плану.
5. Хід проведення (етапи).
6. Висновки.
7. Список використаної літератури.

Найбільш зручна форма перевірки ступеня освоєння знань і навичок подібного роду - письмові роботи (*реферати, курсові й дипломні роботи*), що представляють свого роду мікродослідження або моделі майбутніх досліджень.

Критерії оцінювання:

1. Актуальність й значимість роботи.
2. Аргументованість запропонованих рішень, підходів, висновків.
3. Рівень творчості, оригінальність розкриття теми, підходів, запропонованих рішень.
4. Самостійність, закінченість.
5. Культура оформлення, відповідність стандартним вимогам.
6. Презентація роботи.
7. Об'єм і глибина знань з теми, ерудиція, міжпредметні зв'язки.

8. Відповіді на запитання: повнота, аргументованість.

Оцінка за індивідуальні завдання виставляється на основі попереднього ознайомлення викладача із його змістом. Можливим є захист завдання шляхом усного звіту студента про виконану роботу (до 5 хв.). Якщо програмою вивчення курсу передбачена індивідуальна робота, то оцінка за ІНДЗ є обов'язковим компонентом підсумкової оцінки і враховується при визначенні суми балів за вивчення навчального курсу.

СТРУКТУРА ПРОГРАМИ НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ
«Туристичне краєзнавство»

ОПИС НАВЧАЛЬНОГО КУРСУ
Предмет: Туристичне краєзнавство

Курс: підготовка бакалаврів	Напря м, спеціальність, освітньо- кваліфікаційний рівень	Характеристика навчального курсу
<p>Кількість кредитів, відповідник ЄС TS: 2,25</p> <p>Змістових модулів: 2</p> <p>Загальна кількість годин: 81</p> <p>Тижневих годин: 1,5</p>	<p>Шифр та назва спеціальності: 6.140103 «Туризм»</p> <p>Освітньо-кваліфікаційний рівень: бакалавр</p>	<p>Обов'язкова</p> <p>Рік підготовки: 1</p> <p>Лекції – 32</p> <p>Семинарські (практичні) заняття – 18</p> <p>Лабораторні заняття – 10</p> <p>Самостійна робота: 27</p> <p>Індивідуальна робота: навчальний проект – 4</p> <p>Вид контролю: іспит</p>

Мета курсу – ознайомити студентів і методикою і особливостями комплексного дослідження туристичної індустрії країн та регіонів світу, даними про основні види туристично-рекреаційних ресурсів, головними туристичними центрами і регіонами світу.

Завдання дисципліни:

- 1) розкрити об'єкт, предмет та головні завдання туристичного країнознавства;
- 2) сформувати уявлення про специфіку розвитку туризму в різних туристичних регіонах і країнах світу;
- 3) показати причинно-наслідкові зв'язки в особливостях формування основних туристичних центрів;

4) висвітлити тенденції розвитку туризму в основних регіонах світу.

В результаті вивчення даного курсу студенти повинні

знати:

- основи туристичного дослідження країн світу;
- особливості сучасного розвитку та перспективи розвитку туризму в різних країнах та регіонах світу;
- рекреаційно-туристичні ресурси (природно-географічні, природно-антропогенні, суспільно-історичні) різних країн та регіонів світу;
- туристично-рекреаційне районування світу.

вміти: - застосовувати у процесі туристичного дослідження країн та регіонів світу основи теорії туристичного країнознавства;

- застосовувати набуті знання для розробки туристичних маршрутів та по компонентних і комплексних туристичних характеристик країн й регіонів світу;
- користуватись схемами туристично-рекреаційного районування світу;
- застосовувати набуті знання для аналізу рекреаційно-туристичного потенціалу краї та регіонів світу.

ЗМ 1. Методичні основи туристичного дослідження країн

Тема 1. Вступ. Туристичне країнознавство як наука і навчальна дисципліна.

Об'єкт, предмет та функції туристичного країнознавства. Завдання, методи дослідження туристичного країнознавства, зв'язок з іншими науками.

Тема 2. Рекреаційно-туристичне районування.

Зміст та етапи рекреаційно-туристичного районування. Туристичний район як основна одиниця рекреаційно-туристичного районування. Районоутворюючі фактори.

Рекреаційно-туристичне районування за кордоном. Схеми рекреаційно-туристичного районування світу.

Складання картосхем рекреаційно-туристичного районування світу

Складання туристичної характеристики столиць країн та розробка тематичного туру (країна на вибір).

Поняття та терміни: місто, західноєвропейський тип міста, азійський (східний) тип міста, африканський тип міста, північноамериканський та австралійський типи міст, латиноамериканський тип міста, пам'ятка архітектури.

Тема 3. Глобальні просторові структури та туристичне країнознавство

Суть і зміст глобалізації у світі. Структурування ринку виробника турпродукту. Транснаціональні компанії та монополізація. Геопросторова структура світового туристичного ринку.

Тема 4. Теоретико-методичні основи туристської характеристики країн

Методика вивчення політичних умов розвитку туризму. Методика проведення аналізу економіки й інфраструктури країни. Методика дослідження населення та народів. Країнознавчий підхід до вивчення ролі культури в туризмі. Мистецтво як компонент культури. Методика туристського дослідження окремих видів мистецтва. Традиції та народна творчість як компонент культури. Масова культура та її дослідження.

Характеристика туристичної інфраструктури країн.

Транспортна система. Авіаційний транспорт. Автотранспорт. Залізничний транспорт. Система водного транспорту. Морський транспорт. Річний транспорт. Індустрія гостинності. Система громадського харчування. Сфера обслуговування. Галузь міжнародної спеціалізації країни. Основні поняття.

Тема 5. Світова спадщина ЮНЕСКО як важлива складова рекреаційно-туристичних ресурсів світу

Характеристика списку Світової спадщини ЮНЕСКО. Критерії об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО. Розподіл об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО по регіонах світу.

Розробка тематичного туру (країна на вибір).

Тема 6. Світова спадщина ЮНЕСКО в Україні.

Об'єкти Світової спадщини ЮНЕСКО в Україні. Софійський собор. Києво-Печерська лавра. Ансамбль історичного центру Львова. Пункти геодезичної дуги Струве. Одвічні букові ліси Карпат. Резиденція Буковинських митрополитів.

ЗМ 2. Туристично-країнознавча характеристика регіонів світу

Тема 7. Туристично-країнознавча характеристика Європейського регіону

Рекреаційно-туристичні ресурси країн Європи. Західна Європа. Північна Європа. Центральна-Східна Європа. Південна Європа. Східно-Середземноморська Європа. Загальна характеристика розвитку рекреації та туризму в країнах Європейського регіону. Західна Європа. Північна Європа. Центральна-Східна Європа. Південна Європа. Східно-Середземноморська Європа.

Загальна характеристика Європейського регіону. Рекреаційно-туристичні ресурси регіону. Природно-географічні рекреаційно-туристичні ресурси регіону. Природно-антропогенні рекреаційно-туристичні ресурси (природоохоронні об'єкти) регіону. Суспільно-історичні рекреаційно-туристичні ресурси регіону. Загальні риси і тенденції розвитку туризму в регіоні. Туристично-рекреаційне районування Європи.

Складання характеристики туристичної інфраструктури країни.

Поняття та терміни: туристична інфраструктура, галузевий склад туристичної інфраструктури, індустрія гостинності.

Тема 8. Туристично-країнознавча характеристика Азійського регіону.

Рекреаційно-туристичні ресурси країн Азії. Північна та Центральна Азія. Південно-Західна Азія. Південна Азія. Південно-Східна Азія. Східна Азія. Загальна характеристика розвитку рекреації та туризму в країнах Азійського регіону.

Північна та Центральна Азія. Південно-Західна Азія. Південна Азія. Південно-Східна Азія. Східна Азія.

Складання за поданим планом туристичної характеристики країни (країна на вибір).

Поняття та терміни: ринок туристичних послуг, рекреаційний потенціал країни, туристичний центр, рекреаційний регіон.

Тема 9. Туристично-країнознавча характеристика Американського регіону

Рекреаційно-туристичні ресурси країн Північної Америки. США. Канада. Загальна характеристика розвитку рекреації та туризму в країнах Північної Америки. Туризм та рекреація США. Туризм та рекреація Канади. Рекреаційно-туристичні ресурси регіону. Природно-географічні рекреаційно-туристичні ресурси регіону. Природно-антропогенні рекреаційно-туристичні ресурси (природоохоронні об'єкти) регіону. Суспільно-історичні рекреаційно-туристичні ресурси регіону.

Складання за поданим планом туристичної характеристики країни (країна на вибір).

Тема 10. Туристично-країнознавча характеристика Латиноамериканського регіону.

Рекреаційно-туристичні ресурси країн Латинської Америки. Центральна Америка. Південна Америка. Рекреаційно-туристичні ресурси регіону. Природно-географічні рекреаційно-туристичні ресурси регіону. Природно-антропогенні рекреаційно-туристичні ресурси (природоохоронні об'єкти) регіону. Суспільно-історичні рекреаційно-туристичні ресурси регіону.

Загальна характеристика розвитку туризму в країнах Латинської Америки. Туризм та рекреація в країнах Центральної Америки. Мексика. Багамські острови. Туризм та рекреація в країнах Карибського басейну. Туризм та рекреація в країнах Південної Америки. Бразилія. Аргентина.

Тема 11. Туристично-країнознавча характеристика Африканського регіону.

Рекреаційно-туристичні ресурси країн Африки. Північна Африка. Південно-Східна та Південна Африка. Західна Африка. Загальна характеристика розвитку туризму та рекреації в країнах Африканського регіону. Загальні риси розвитку туризму та рекреації в країнах Африканського регіону.

Природно-географічні рекреаційно-туристичні ресурси регіону. Природно-антропогенні рекреаційно-туристичні ресурси (природоохоронні об'єкти) регіону. Суспільно-історичні рекреаційно-туристичні ресурси регіону. Загальні риси і тенденції розвитку туризму в регіоні. Туристично-рекреаційне районування Африки.

Туризм та рекреація Єгипту. Туризм та рекреація Тунісу. Туризм та рекреація Південноафриканської республіки.

Тема 12. Туристично-країнознавча характеристика Австралії та Океанії.

Рекреаційно-туристичні ресурси Австралії та Океанії. Австралія. Нова Зеландія. Океанія. Загальна характеристика розвитку туризму в Австралії та Океанії. Туризм та рекреація Австралії. Туризм та рекреація Нової Зеландії. Туризм та рекреація Океанії.

СТРУКТУРА ЗАЛКОВОГО КРЕДИТУ

Назва теми	Кількість годин, відведених на		
	лекції	практичні (семинарські), заняття	самотійну роботу
ЗМ 1. Методичні основи туристичного дослідження країн			
Тема 1. Туристичне країнознавство як наука та навчальна дисципліна	1		
Тема 2. Рекреаційно-туристичне районування	2		
Тема 3. Глобальні просторові структури та туристичне країнознавство	2		
Тема 4. Теоретико-методичні основи туристської характеристики країн	3		
Тема 5. Світова спадщина ЮНЕСКО як важлива складова рекреаційно-туристичних ресурсів світу.	2		
Тема 6. Світова спадщина ЮНЕСКО в Україні.	2		
ЗМ 2. Туристично-країнознавча характеристика регіонів світу			
Тема 7. Туристично-країнознавча характеристика Європейського регіону.	6		
Тема 8. Туристично-країнознавча характеристика Азійського регіону	4		
Тема 9. Туристично-країнознавча характеристика Американського регіону.	2		
Тема 10. Туристично-країнознавча характеристика Латиноамериканського регіону	3		

Тема 11. Туристично-країнознавча характеристика Африканського регіону	3		
Тема 12. Туристично-країнознавча характеристика Австралії та Океанії	2		
Всього:			

Зміст практичних занять

Практична робота № 1. Туристична характеристика столиці країни та розробка тематичного туру

Скласти за планом туристичну характеристику столиці країни та розробити тематичний тур (країна на вибір). На карту міста нанести основні туристичні пам'ятки та пунктиром позначити розроблений тур. Вивчити поняття та терміни по темі практичної роботи №1 (місто, західноєвропейський тип міста, азіатський (східний) тип міста, африканський тип міста, північноамериканський та австралійський типи міст, латиноамериканський тип міста, пам'ятка архітектури).

Список використаних джерел

1. Бейдик О.О. Рекреаційно-туристичні ресурси України: методологія та методика аналізу, термінологія, районування. – К., 2001
2. Сапожникова Е.Н. Страноведение: Теория и методика туристского изучения стран: Учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений. – М.: Издательский центр «Академия», 2004. – 240 с.

Інтернет-джерела

1. <http://www.uk.wikipedia.org> – Вікіпедія - вільна енциклопедія.
2. <http://www.4post.com.ua> - Найбільш відвідвані столиці світу.
3. <http://www.stolicy.clow.ru> – Столицы государств мира. Энциклопедия.
4. <http://www.towns.org.ua> – Города и столицы мира.
5. <http://www.country.turmir.com> – Столицы стран.

6. [http://www. strani.ru](http://www.strani.ru) -Країни та міста світу.
7. <http://www. countries.ru> - Страны мира.
8. <http://www. countries.dadesf.com> –Страноведение.
9. <http://www. geograf.at.ua> - Географія. Країни світу.

Практична робота № 2. Туристична характеристика об'єктів всесвітньої спадщини країни та розробка тематичного туру

Скласти за планом туристичну характеристику об'єктів всесвітньої спадщини країни та розробити тематичний тур (країна на вибір). Вивчити поняття та терміни по темі практичної роботи (Світова спадщина ЮНЕСКО, статус об'єкту Світової спадщини, культурні та природні критерії об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО).

Список використаних джерел

1. Александрова А.Ю. Международный туризм / А.Ю. Александрова. – М. : Аспект-Пресс, 2001. – 467 с.
2. Любіцева О.О. Риннок туристичних послуг / О.О. Любіцева. – К. : Альтерпрес, 2002. – 436 с.
3. Смаль І.В. Туристичні ресурси світу / І.В. Смаль. – Ніжин : Вид-во Ніжин. держ. ун-у імені Миколи Гоголя, 2010. – 336 с.

Інтернет-джерела

1. Вікіпедія. Вільна енциклопедія [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://uk.wikipedia.org/wiki/Світова_спадщина_ЮНЕСКО.
2. Всемирное наследие. Гринпис России [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.greenpeace.org/russia/ru/campaigns/world-heritage/>.
3. Офіційний сайт Світової спадщини ЮНЕСКО (англ.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://whc.unesco.org> .

Практична робота № 3. Характеристика туристичної інфраструктури країни

Скласти за планом характеристику туристичної інфраструктури країни (країна на вибір); Вивчити поняття та терміни по темі практичної роботи №3 (туристична інфраструктура, галузевий склад туристичної інфраструктури, індустрія гостинності).

Список використаних джерел

Сапожникова Е.Н. Страноведение: Теория и методика туристского изучения стран: Учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений. – М.: Издательский центр «Академия», 2004. – 240 с.

Интернет-джерела

1. <http://www.turafisha.com.ua> – Каталог стран мира.
2. <http://www.country.tumir.com> – Путеводитель. Страны мира.
3. <http://www.tume.com.ua> – Страны мира и курорты.
4. <http://www.tourua.com> – Отели мира.
5. <http://www.uk.wikipedia.org> – Вікіпедія - вільна енциклопедія

Практична робота № 4. Туристична характеристика країни

Скласти за планом туристичну характеристику країни (країна на вибір). Вивчити поняття та терміни по темі практичної роботи (ринок туристичних послуг, рекреаційний потенціал країни, туристичний центр, рекреаційний регіон).

Список використаних джерел

1. Любіцева О.О. Ринок туристичних послуг. - К.: Альтерпрес, 2002. - 436 с.
2. Масляк П.О. Рекреаційна географія: навч. посібник. – К.: Знання, 2008. – 343 с.

Интернет-джерела

- <http://www.ukr-tur.narod.ru> – Країни світу. Туризм.
<http://www.geograf.at.ua> - Географія. Країни світу.

<http://www.go2travel.ru> - Города и страны мира.
<http://www.travel.search.ua> – Туристический атлас мира.
<http://www.turafisha.com.ua> – Каталог стран мира.
<http://www.mirturisma.com.ua> – Страны мира. Мир туризма.

Зміст завдань самостійної роботи

Тема самостійної роботи	Зміст роботи	Список рекомендованої літератури до теми
Туристично-рекреаційне районування світу	Складання картосхем туристично-рекреаційного районування, опитування	Сапожникова Е.Н. Страноведение: Теория и методика туристского изучения стран: Учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений. – М.: Издательский центр «Академия», 2004. – 240 с.
Характеристика туристичної інфраструктури країни.	Транспортна система. Авіаційний транспорт. Автотранспорт. Залізничний транспорт. Система водного транспорту. Морський транспорт. Річний транспорт. Індустрія гостинності. Система громадського харчування. Сфера обслуговування. Галузь	Безуглий В.В. Економічна і соціальна географія зарубіжних країн: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – К.: ВЦ «Академія», 2005. – 704 с. Дмитревский Ю. Д. Туристские районы мира: Учеб. пособие. Смоленск, 2000. Дмитрук О.Ю. Туристичне країнознавство. – Київ: Київський університет, 2002.

	міжнародної спеціалізації країни. Основні поняття.	
Туристично-країнознавча характеристика Європейського регіону	Загальна характеристика Європейського регіону. Рекреаційно-туристичні ресурси регіону. Природно-географічні рекреаційно-туристичні ресурси регіону. Природно-антропогенні рекреаційно-туристичні ресурси (природоохоронні об'єкти) регіону. Суспільно-історичні рекреаційно-туристичні ресурси регіону. Загальні риси і тенденції розвитку туризму в регіоні. Туристично-рекреаційне	Безуглий В.В. Економічна і соціальна географія зарубіжних країн: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – К.: ВЦ «Академія», 2005. – 704 с. Восточная Европа. Путеводитель: Издательская информация. - Тверь: НТИФ «Студнас», 1997. Дмитревский Ю. Д. Туристские районы мира: Учеб. пособие. Смоленск, 2000. Дмитрук О.Ю. Туристичне країнознавство. – Київ: Київський університет, 2002.

	районування Європи.	
Туристично-країнознавча характеристика Америки регіону	Загальна характеристика Американського регіону. Рекреаційно-туристичні ресурси регіону. Природно-географічні рекреаційно-туристичні ресурси регіону. Природно-антропогенні рекреаційно-туристичні ресурси (природоохоронні об'єкти) регіону. Суспільно-історичні рекреаційно-туристичні ресурси регіону. Загальні риси і тенденції розвитку туризму в регіоні. Туристично-рекреаційне районування Америки.	Безуглий В.В. Економічна і соціальна географія зарубіжних країн: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – К.: ВЦ «Академія», 2005. – 704 с. Дмитрук О.Ю. Туристичне країнознавство. – Київ: Київський університет, 2002.

<p>Туристично-країнознавча характеристика Африканського регіону</p>	<p>Загальна характеристика Африканського регіону. Рекреаційно-туристичні ресурси регіону. Природно-географічні рекреаційно-туристичні ресурси регіону. Природно-антропогенні рекреаційно-туристичні ресурси (природоохоронні об'єкти) регіону. Суспільно-історичні рекреаційно-туристичні ресурси регіону. Загальні риси і тенденції розвитку туризму в регіоні. Туристично-рекреаційне районування</p>	<p>Безуглий В.В. Економічна і соціальна географія зарубіжних країн: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – К.: ВЦ «Академія», 2005. – 704 с. Дмитревский Ю. Д. Туристские районы мира: Учеб. пособие. Смоленск, 2000. Дмитрук О.Ю. Туристичне країнознавство. – Київ: Київський університет, 2002.</p>

	Африки.	
--	---------	--

Література до дисципліни

Основна література

Література до змістового модулю №1

1. НЕ 1.1

Дмитрук О.Ю. Туристичне країнознавство. – Київ: Київський університет, 2002.

Сапожникова Е.Н. Страноведение: Теория и методика туристского изучения стран: Учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений. – М.: Издательский центр «Академия», 2004. – 240 с.

Романов А.А. Зарубежное туристское страноведение: Учебное пособие. – Москва: «Советский спорт», 2001. – 288 с.

2. НЕ 1.2

Сапожникова Е.Н. Страноведение: Теория и методика туристского изучения стран: Учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений. – М.: Издательский центр «Академия», 2004. – 240 с.

3. НЕ 1.3

Сапожникова Е.Н. Страноведение: Теория и методика туристского изучения стран: Учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений. – М.: Издательский центр «Академия», 2004. – 240 с.

Романов А.А. Зарубежное туристское страноведение: Учебное пособие. – Москва: «Советский спорт», 2001. – 288 с.

4. НЕ 1.4.

Сапожникова Е.Н. Страноведение: Теория и методика туристского изучения стран: Учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений. – М.: Издательский центр «Академия», 2004. – 240 с.

Романов А.А. Зарубежное туристское страноведение: Учебное пособие. – Москва: «Советский спорт», 2001. – 288 с.

5. НЕ 1.5

Сапожникова Е.Н. Страноведение: Теория и методика туристского изучения стран: Учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений. – М.: Издательский центр «Академия», 2004. – 240 с.

6. НЕ 1.6.

Сапожникова Е.Н. Страноведение: Теория и методика туристского изучения стран: Учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений. – М.: Издательский центр «Академия», 2004. – 240 с.

7. НЕ 1.7.

Сапожникова Е.Н. Страноведение: Теория и методика туристского изучения стран: Учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений. – М.: Издательский центр «Академия», 2004. – 240 с.

Романов А.А. Зарубежное туристское страноведение: Учебное пособие. – Москва: «Советский спорт», 2001. – 288 с.

Література до змістового модулю №2

8. НЕ 2.1.

Безуглий В.В. Економічна і соціальна географія зарубіжних країн: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – К.: ВЦ «Академія», 2005. – 704 с.

Дмитрук О.Ю. Туристичне країнознавство. – Київ: Київський університет, 2002.

Сапожникова Е.Н. Страноведение: Теория и методика туристского изучения стран: Учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений. – М.: Издательский центр «Академия», 2004. – 240 с.

Ровенчак І. Типологія країн світу. – Львів: Світ, 1997.

Романов А.А. Зарубежное туристское страноведение: Учебное пособие. – Москва: «Советский спорт», 2001. – 288 с.

9. НЕ 2.2.

Безуглий В.В. Економічна і соціальна географія зарубіжних країн: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – К.: ВЦ «Академія», 2005. – 704 с.

Соціально-економічна географія світу / За ред. Кузика С.П. – Тернопіль: Підручники і посібники, 1998. – 256 с.

Романов А.А. Зарубежное туристское страноведение: Учебное пособие. – Москва: «Советский спорт», 2001. – 288 с.

Романов А.А. География туризма. М., 2002. – 406 с.

10. НЕ 2.3

Безуглий В.В. Економічна і соціальна географія зарубіжних країн: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – К.: ВЦ «Академія», 2005. – 704 с.

Соціально-економічна географія світу / За ред. Кузика С.П. – Тернопіль: Підручники і посібники, 1998. – 256 с.

Романов А.А. Зарубежное туристское страноведение: Учебное пособие. – Москва: «Советский спорт», 2001. – 288 с.

Романов А.А. География туризма. М., 2002. – 406 с.

11. НЕ 2.4

Безуглий В.В. Економічна і соціальна географія зарубіжних країн: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – К.: ВЦ «Академія», 2005. – 704 с.

Соціально-економічна географія світу / За ред. Кузика С.П. – Тернопіль: Підручники і посібники, 1998. – 256 с.

Романов А.А. Зарубежное туристское страноведение: Учебное пособие. – Москва: «Советский спорт», 2001. – 288 с.

Романов А.А. География туризма. М., 2002. – 406 с.

12. НЕ 2.5

Безуглий В.В. Економічна і соціальна географія зарубіжних країн: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – К.: ВЦ «Академія», 2005. – 704 с.

Соціально-економічна географія світу / За ред. Кузика С.П. – Тернопіль: Підручники і посібники, 1998. – 256 с.

Романов А.А. Зарубежное туристское страноведение: Учебное пособие. – Москва: «Советский спорт», 2001. – 288 с.

Романов А.А. География туризма. М., 2002. – 406 с.

13. НЕ 2.6

Безуглий В.В. Економічна і соціальна географія зарубіжних країн: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – К.: ВЦ «Академія», 2005. – 704 с.

Соціально-економічна географія світу / За ред. Кузика С.П. – Тернопіль: Підручники і посібники, 1998. – 256 с.

Романов А.А. Зарубежное туристское страноведение: Учебное пособие. – Москва: «Советский спорт», 2001. – 288 с.

Романов А.А. География туризма. М., 2002. – 406 с.

14. НЕ 2.7

Безуглий В.В. Економічна і соціальна географія зарубіжних країн: Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – К.: ВЦ «Академія», 2005. – 704 с.

Соціально-економічна географія світу / За ред. Кузика С.П. – Тернопіль: Підручники і посібники, 1998. – 256 с.

Романов А.А. Зарубежное туристское страноведение: Учебное пособие. – Москва: «Советский спорт», 2001. – 288 с.

Романов А.А. География туризма. М., 2002. – 406 с.

*Додаткова література
(до кожної теми)*

1. НЕ 1.1

Машбиц Я.Г. Комплексное страноведение. – Москва-Смоленск, 1998.

Мироненко Н.С. Страноведение: Теория и методы: Уч. Пособие для вузов. – М.: АспектПресс, 2001. – 268 с.

2. НЕ 1.2

Машбиц Я.Г. Комплексное страноведение. – Москва-Смоленск, 1998.

Мироненко Н.С. Страноведение: Теория и методы: Уч. Пособие для вузов. – М.: АспектПресс, 2001. – 268 с.

3. НЕ 1.3

Машбиц Я.Г. Комплексное страноведение. – Москва-Смоленск, 1998.

Мироненко Н.С. Страноведение: Теория и методы: Уч. Пособие для вузов. – М.: АспектПресс, 2001. – 268 с.

4. НЕ 1.4

Александрова А. Ю. География мировой индустрии туризма. М., 1998. Машбиц Я.Г. Комплексное страноведение. – Москва-Смоленск, 1998.

Мироненко Н.С. Страноведение: Теория и методы: Уч. Пособие для вузов. – М.: АспектПресс, 2001. – 268 с.

5. НЕ 1.5

Машбиц Я.Г. Комплексное страноведение. – Москва-Смоленск, 1998.

Мироненко Н.С. Страноведение: Теория и методы: Уч. Пособие для вузов. – М.: АспектПресс, 2001. – 268 с.

6. НЕ 1.6

Машбиц Я.Г. Комплексное страноведение. – Москва-Смоленск, 1998.

Мироненко Н.С. Страноведение: Теория и методы: Уч. Пособие для вузов. – М.: АспектПресс, 2001. – 268 с.

7. НЕ 1.7

Машбиц Я.Г. Комплексное страноведение. – Москва-Смоленск, 1998.

Мироненко Н.С. Страноведение: Теория и методы: Уч. Пособие для вузов. – М.: АспектПресс, 2001. – 268 с.

8. НЕ 2.1

Дмитревский Ю. Д. Туристские районы мира: Учеб. пособие. Смоленск, 2000.

География туризма/Н. П. Крачило. - К.: Вища школа. Головное изд-во, 1987.-208 с.

9. НЕ 2.2

Восточная Европа. Путеводитель: Издательская информация. - Тверь: НТИФ «Студнас», 1997.

Дмитревский Ю. Д. Туристские районы мира: Учеб. пособие. Смоленск, 2000.

Истомин В.И., Лагутенко Б.Т. Страны мира: справочник туроператора и туриста. - М.: Советский спорт, 2000.

Страны и народы: Популярная энциклопедия/Под ред. Ю. В. Кузнецовой. - СПб.: Дельта, 1997.

10. НЕ 2.3

Дмитревский Ю. Д. Туристские районы мира: Учеб. пособие. Смоленск, 2000.

Истомин В.И., Лагутенко Б.Т. Страны мира: справочник туроператора и туриста. - М.: Советский спорт, 2000.

Страны и народы: Популярная энциклопедия/Под ред. Ю. В. Кузнецовой. - СПб.: Дельта, 1997.

11. НЕ 2.4

Дмитревский Ю. Д. Туристские районы мира: Учеб. пособие. Смоленск, 2000.

Истомин В.И., Лагутенко Б.Т. Страны мира: справочник туроператора и туриста. - М.: Советский спорт, 2000.

12. НЕ 2.5

Дмитревский Ю. Д. Туристские районы мира: Учеб. пособие. Смоленск, 2000.

Истомин В.И., Лагутенко Б.Т. Страны мира: справочник туроператора и туриста. - М.: Советский спорт, 2000.

13. НЕ 2.6

Дмитревский Ю. Д. Туристские районы мира: Учеб. пособие. Смоленск, 2000.

Истомин В.И., Лагутенко Б.Т. Страны мира: справочник туроператора и туриста. - М.: Советский спорт, 2000.

14. НЕ 2.7.

Дмитревский Ю. Д. Туристские районы мира: Учеб. пособие. Смоленск, 2000.

Истомин В.И., Лагутенко Б.Т. Страны мира: справочник туроператора и туриста. - М.: Советский спорт, 2000.

Тематика ІНДЗ
(рефератів, есе, творчих завдань)

1. Характеристика мезорайонів Центрально-Карибського макрорайону.
2. Характеристика мезорайонів Південноамериканського макрорайону.
3. Характеристика мезорайонів Австралійсько-Океанійського макрорайону.
4. Характеристика мезорайонів Антарктичного макрорайону.
5. Всесвітня туристична організація.
6. Схема рекреаційно-туристичного районування світу за ВТО.
7. Рекреаційно-туристичне районування України.
8. Найвідоміші ресторани мережі світу.
9. Найбільш відомі готельні мережі світу.
10. Таймшерні курорти.
11. «Світові міста» у сфері індустрії туризму.
12. Розвиток таймшер-бізнесу в США.
13. Вплив політичної ситуації на розвиток туристичної галузі в країнах світу.
14. Індустрія спорту та розвиток туризму.
15. Театральне мистецтво та розвиток туризму.
16. Етнографічна спадщина країни як складова її рекреаційно-туристичних ресурсів.
17. Найвідоміші етнографічні музеї світу.
18. Вплив масової культури на туризм.
19. Об'єкти світової спадщини ЮНЕСКО в Європі.
20. Об'єкти світової спадщини ЮНЕСКО в Азії
21. Об'єкти світової спадщини ЮНЕСКО в Африці.

22. Об'єкти світової спадщини ЮНЕСКО в Латинській Америці.
23. Об'єкти світової спадщини ЮНЕСКО В Північній Америці.
24. Об'єкти світової спадщини ЮНЕСКО В Австралії та Океанії.
25. Проблеми українських об'єктів всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.
26. Історія Софійського собору.
27. Історія Києво-Печерської лаври.
28. Найвідоміші пам'ятки історичної частини м. Львів.
29. Дуга струве та її створення.
30. Українсько-словацькі одвічні букові ліси.
31. Історія резиденції Буковинських митрополитів.

Модуль контроль

(контрольні питання до дисципліни, для самоконтролю та самоперевірки)

1. Об'єкт, предмет, методи і завдання туристичного країнознавства.
2. Виникнення й еволюція географії і країнознавства.
3. Концепції країнознавчої науки. Системний підхід у країнознавстві.
4. Навколишнє середовище міста (столиці). Географія міста. Планування. Міський пейзаж. Особливості забудови.
5. Західноєвропейське місто. Азіатське (східне) місто. Африканське місто. Північноамериканський та австралійський типи міст.
6. Характеристика історії міста. Основні функції міста. Пам'ятки історії та культури міста.
7. Природа як умова розвитку туризму. Природа, природне середовище.
8. Рельєф. Методи аналізу рельєфу. Характеристика рельєфу. Характеристика гір. Характеристика рівнин. Основні поняття.
9. Клімат. Методика вивчення клімату. Основні поняття.
10. Туристичне вивчення вод світового океану та суші. Характеристика вод Світового океану.
11. туристична характеристика вод суші (річки, озера, болота, підземні мінеральні води). Основні поняття.

12. Природні зони. Рослинність. Тваринний світ. Методи дослідження природних зон, рослинності та тваринного світу. Основні поняття.
13. Складання характеристики народонаселення країни.
14. Методика дослідження населення.
15. Народонаселення. Чисельність населення. Статевий склад населення. Структура зайнятості населення. Розміщення населення. Розселення населення. Урбанізація. Міграція. Основні поняття.
16. Етноси. Методика вивчення етносів країни. Характеристика народів. Етнічний склад населення країни. Релігійний склад населення. Основні поняття.
17. Історія країни. Історична характеристика. План характеристики історичного розділу.
18. Методи туристського аналізу історії країни. Потреби туристів в історичній інформації.
19. Історія країни. Історія народів. Історія визначних подій. Історія в особах. Історія художньої літератури.
20. Країнознавчий підхід до вивчення ролі культури в туризмі.
21. Культура. Етнографічна культура. Мова як компонент культури. Методика вивчення мови. Основні поняття.
22. Релігія в сфері туризму. Методичні основи країнознавчого вивчення релігії. Основні поняття.
23. Мистецтво як компонент культури. Методика туристського дослідження окремих видів мистецтва. Основні поняття.
24. Традиції. Характеристика традицій. Етнічні традиції. Національні традиції. Соціальні традиції. Основні поняття. Методи дослідження традицій.
25. Народна творчість як компонент культури. Методичні основи дослідження народної творчості. Основні поняття.
26. Характеристика туристичної інфраструктури країни.
27. Туристично-рекреаційні ресурси та їх характеристика.
28. Основи рекреаційного районування.
29. Основні туристичні регіони світу.
30. Загальна характеристика Європейського регіону.
31. Рекреаційно-туристичні ресурси Європейського регіону.
32. Природно-географічні рекреаційно-туристичні ресурси Європейського регіону.

33. Природно-антропогенні рекреаційно-туристичні ресурси (природоохоронні об'єкти) Європейського регіону.
34. Суспільно-історичні рекреаційно-туристичні ресурси Європейського регіону.
35. Загальні риси і тенденції розвитку туризму в Європейському регіоні.
36. Туристично-рекреаційне районування Європи.
37. Загальні риси і тенденції розвитку туризму в Україні.
38. Рекреаційно-туристичні ресурси України.
39. Природно-географічні рекреаційно-туристичні ресурси України.
40. Природно-антропогенні рекреаційно-туристичні ресурси (природоохоронні об'єкти) України.
41. Суспільно-історичні рекреаційно-туристичні ресурси України.
42. Туристично-рекреаційне районування України.
43. Загальна характеристика Американського регіону.
44. Рекреаційно-туристичні ресурси регіону.
45. Природно-географічні рекреаційно-туристичні ресурси регіону.
46. Природно-антропогенні рекреаційно-туристичні ресурси (природоохоронні об'єкти) регіону.
47. Суспільно-історичні рекреаційно-туристичні ресурси регіону.
48. Загальні риси і тенденції розвитку туризму в регіоні.
49. Туристично-рекреаційне районування Америки.
50. Загальна характеристика Азіатсько-Тихоокеанського регіону.
51. Рекреаційно-туристичні ресурси регіону.
52. Природно-географічні рекреаційно-туристичні ресурси регіону.
53. Природно-антропогенні рекреаційно-туристичні ресурси (природоохоронні об'єкти) регіону.
54. Суспільно-історичні рекреаційно-туристичні ресурси регіону.
55. Загальні риси і тенденції розвитку туризму в регіоні.
56. Туристично-рекреаційне районування Азіатсько-Тихоокеанського регіону.
57. Загальна характеристика Близькосхідного регіону.

58. Рекреаційно-туристичні ресурси регіону.
59. Природно-географічні рекреаційно-туристичні ресурси регіону.
60. Природно-антропогенні рекреаційно-туристичні ресурси (природоохоронні об'єкти) регіону.
61. Суспільно-історичні рекреаційно-туристичні ресурси регіону.
62. Загальні риси і тенденції розвитку туризму в регіоні.
63. Туристично-рекреаційне районування Близького Сходу.
64. Загальна характеристика Європейського регіону.
65. Рекреаційно-туристичні ресурси регіону.
66. Природно-географічні рекреаційно-туристичні ресурси регіону.
67. Природно-антропогенні рекреаційно-туристичні ресурси (природоохоронні об'єкти) регіону.
68. Суспільно-історичні рекреаційно-туристичні ресурси регіону.
69. Загальні риси і тенденції розвитку туризму в регіоні.
70. Туристично-рекреаційне районування Африки.

Тестові завдання

Варіант 1

1. Території різного таксономічного рангу, набір рекреаційних ресурсів, об'єктів і послуг яких є помітно відмінними від інших територій такого самого таксономічного рангу, називаються:
 - а) рекреаційним районом;
 - б) економічним районом;
 - в) географічним регіоном.
2. Найбільше пам'яток світової спадщини ЮНЕСКО сконцентровано в:
 - а) країнах Азії;
 - б) Європи;
 - в) Америки.
3. Еквадор, Перу, Болівія належать до:
 - а) Центрально-Східного мезорайону;
 - б) Західно-андійського мезорайону;

- в) Південноандійського мезорайону ;
- г) Північного мезорайону.

4. Природні об'єкти, які включені до списку Світової спадщини ЮНЕСКО, переважають в:

- а) Австралії, Новій Зеландії;
- б) Західній Європі.

5. Південноамериканський макрорайон включає таку кількість мезорайонів:

- а) 4;
- б) 5;
- в) 6.

6. В Європі у в'їзному туризмі лідирують:

- а) Франція, Іспанія, Італія;
- б) Великобританія, Австрія, Німеччина.

7. Екологічний туризм найкраще розвинутий у:

- а) США;
- б) Канаді;
- в) Франції.

8. Ансамбль історичного центру Львова був прийнятий до списку світової спадщини ЮНЕСКО у:

- а) 1998 р.;
- б) 2000 р.;
- в) 2002 р.

9. Ядрами рекреаційного районування є:

- а) пляжі;
- б) санаторії;
- в) певні поселення, які функціонують на базі використання рекреаційних ресурсів.

10. ЮНЕСКО прийняла Конвенцію про охорону Всесвітньої культурної і природної спадщини в:

- а) 1972 р.;
- б) 1982 р.

Варіант 2

1. Африканський макрорайон об'єднує таку кількість мезорайонів:

- а) 3;
- б) 2;
- в) 6.

2. Які з цих тверджень правильні:

- а) донині немає обґрунтованих універсальних кількісних показників, які можна було б покласти в основу рекреаційного районування;
- б) рекреаційні райони не мають власних особливостей, порівняно з іншими і суспільно-географічними районами;
- в) для рекреаційних районів жодного значення не мають особливості їх географічного положення?

3. Головним об'єктом туризму у Франції є:

- а) Альпи;
- б) Париж;
- в) Рив'єра.

4. Схема ВТО виокремлює таку кількість рекреаційних субрегіонів:

- а) 8;
- б) 14;
- в) 10.

5. В Україні знаходиться:

- а) 4 геодезичні об'єкти «Дуги Струве»;
- б) 5 геодезичних об'єктів «Дуги Струве».

6. Перше місце в Європі за розвитком приморського туризму належить:

- а) прибережній зоні Атлантичного океану;
- б) прибережній зоні Північного та Балтійського морів;
- в) прибережній зоні Середземномор'я.

7. 21% пам'яток зі списку світової спадщини ЮНЕСКО знаходяться у:

- а) Північній Америці;
- б) Азії;
- в) Африці.

8. «Дуга Струве» простягається вздовж меридіану з півночі на південь майже на:

- а) 4 тис. км.;
- б) 3 тис. км.

9. «Дуга Струве» налічує:

- а) 34 геодезичні об'єкти;
- б) 28 геодезичні об'єкти.

10. У світовій туристичній спеціалізації Канада виділяється розвитком:

- а) етнічного туризму;
- б) екологічного туризму.

Варіант 3

1. До східноафриканського мезорайону за Бейдиком О. належать:

- а) Малі, Нігер, Чад, Буркіна-Фасо, ЦАР;
- б) Кенія, Сомалі, Танзанія, Уганда, Руанда, Бурунді, Судан, Ефіопія, Еритрея, Джибуті.

2. Для об'єктів культурної спадщини ЮНЕСКО розроблено:

- а) 5 критеріїв;
- б) 6 критеріїв;
- в) 7 критеріїв.

3. Азійський макрорайон за Бейдиком О. складається з:

- а) 7 мезорайонів;
- б) 6 мезорайонів;
- в) 8 мезорайонів.

4. Столицею Французької Рів'єри є:

- а) Ніцца;
- б) Канни.

5. В Україні геодезичні пункти «Дуги Струве» знаходяться в:

- а) Хмельницькій та Одеській областях;
- б) Вінницькій та Одеській областях.

6. Антарктичний макрорайон включає:

- а) 2 мезорайони;
- б) 3 мезорайони;
- в) 4 мезорайони.

7. Дуга «Струве» проходить по території:

- а) 10 держав;
- б) 5 держав;
- в) 7 держав.

8. Для природних об'єктів спадщини ЮНЕСКО розроблено:

- а) 4 критерії;
- б) 6 критеріїв;
- в) 3 критерії.

9. Нині середземноморське узбережжя Іспанії за рекреаційною привабливістю:

- а) поступається Французькій Рив'єрі;
- б) поступається Італії;
- в) випереджає всі країни Середземномор'я.

10. До центрального мезорайону європейського макрорегіону за Бейдиком О., належать:

- а) Румунія, Болгарія, Україна, Молдова;
- б) Чехія, Словаччина, Угорщина;
- в) Швейцарія, Австрія, Ліхтенштейн.

Варіант 4

1. Понад дві третини від загальної кількості пам'яток, включених до списку світової спадщини ЮНЕСКО, становлять:

- а) об'єкти історії та культури;
- б) об'єкти природи.

2. У цілому в світі виокремлюється така кількість рекреаційних районів:

- а) 5;
- б) 7;
- в) 8.

3. У світовій туристичній спеціалізації Канада виділяється розвитком:

- а) етнічного туризму;
- б) екологічного туризму.

4. 10% пам'яток зі списку світової спадщини ЮНЕСКО знаходяться у:

- а) Північній Америці;
- б) Латинській Америці.

5. Перше місце у світі за кількістю іноземних туристів, які відвідують країну, посідає:

- а) Іспанія;
- б) Франція;
- в) Італія.

6. Собор святої Софії та Києво-Печерська лавра були включені до списку світової спадщини ЮНЕСКО у:

- а) 1990 р.;
- б) 1993 р.

7. У момент створення «Дуга Струве» проходила по території:

- а) двох держав;
- б) чотирьох держав.

8. Критерії для природних об'єктів Світової спадщини ЮНЕСКО були прийняті у:

- а) 2007 р.;
- б) 2005 р.;
- в) 2001 р.

9. В Європі найбільш поширеними є:

- а) приморські рекреаційно-туристичні райони;
- б) гірські рекреаційно-туристичні райони.

10. В якій країні світу найбільше пам'яток, які включені до списку світової спадщини ЮНЕСКО:

- а) Франція;
- б) США;
- в) Китай;
- г) Італія.

Варіант 5

1. Яка кількість національних парків у Новій Зеландії?:

- а) 2;
- б) 8;
- в) 12.

2. На якій кількості основних островів знаходиться Нова Зеландія?:

- а) 2;
- б) 3;
- в) 4.

3. Шарм-ель-Шейх найбільше цінується аматорами:

- а) тенісу;
- б) дайвінгу;
- в) гольфу.

4. В Африці основним рекреаційним районом є:

- а) Туніс;
- б) Єгипет;
- в) ПАР.

5. Найбільше святих місць з регіону Південно-Західна Азія розташовано у:

- а) Туреччині;
- б) Ізраїлі;
- в) Ірані.

6. З країн Південно-Східної Азії туризм найкраще розвинутий у:

- а) Індонезії;
- б) на Філіппінах;
- в) Таїланді, Сінгапурі.

7. Найбільша колекція давньоєгипетського мистецтва зберігається в музеї:

- а) Ісламському;
- б) Копському;
- в) Єгипетському.

8. Найбільше об'єктів світової спадщини ЮНЕСКО з країн Південної Азії мають:

- а) Індія;
- б) Пакистан;
- в) Шрі-Ланка.

9. У Тунісі основним видом туризму є:

- а) пляжний;
- б) історико-культурний.

10. Основні курортні міста Австралії розташовані на:

- а) східному узбережжі країни;
- б) західному узбережжі країни.

Варіант 6

1. Головним об'єктом туризму в Новій Зеландії є:

- а) вершина Кука;
- б) Роторуа;
- в) Ванотапу.

2. «Венецією на Червоному морі» називають:

- а) Ель-Гуну;
- б) Хургаду;
- в) Шарм-ель-Шейх.

3. Найбільшу кількість туристів приймають країни:

- а) Південної Африки;
- б) Північної Африки;
- в) Східної Африки.

4. Святими місцями всіх мусульман світу є:
- а) Мешхед;
 - б) Багдад, Кербела;
 - в) Мекка, Медина.
5. Найбільше об'єктів світової спадщини ЮНЕСКО з країн Східної Азії мають:
- а) Японія;
 - б) Китай;
 - в) Південна Корея.
6. Останніми десятиліттями активно розвивати сафари почали:
- а) країни Східної Африки;
 - б) країни Західної Африки;
 - в) країни Центральної Африки.
7. Найбільшим у світі центром паломництва є:
- а) Південно-Західна Азія;
 - б) Південно-Східна Азія;
 - в) Південна Азія.
8. У ПАР найдинамічніше розвивається:
- а) екологічний туризм;
 - б) пляжний туризм;
 - в) історико-культурний.
9. Найбільше об'єктів світової спадщини ЮНЕСКО з країн Південно-Західної Азії мають:
- а) Туреччина;
 - б) Ізраїль;
 - в) Сирія.
10. Туристичний бізнес Єгипту найбільших збитків зазнає від:
- а) піщаних бур;
 - б) неврожаїв;
 - в) терористичних актів.

Варіант 7

1. Ендеміки рослинного світу Нової Зеландії становлять:

- а) 93%
- б) 75%;
- в) 31%.

2. Печерний храм фараона Рамзеса II знаходиться в:

- а) Ель-Гізі;
- б) Абу-Сімбелі;
- в) Луксорі.

3. У Тунісі програма розвитку туризму за участю іноземного капіталу була розроблена:

- а) на початку 70-х років;
- б) на початку 80-х років;
- в) на початку 90-х років.

4. Єреван, Хайфа, Ізмір, Батумі тощо є основними центрами туризму:

- а) Центральної Азії;
- б) Південно-Західної Азії;
- в) Південної Азії.

5. Найбільше об'єктів світової спадщини ЮНЕСКО з країн Південно-Східної Азії мають:

- а) Індонезія;
- б) Таїланд;
- в) Філіппіни.

6. Найбільшою з пірамід Єгипту є піраміда фараона:

- а) Мікерино;
- б) Хеопса;
- в) Сети.

7. Найбільше об'єктів світової спадщини ЮНЕСКО з країн Північної та Центральної Азії мають:

- а) Росія;
- б) Туркменістан;
- в) Казахстан.

8. До Тунісу найбільше приїжджають туристи з:
а) Німеччини, Франції, Великобританії;
б) Швейцарії, Норвегії, Італії.
9. Найбільше святих місць з регіону Південно-Західна Азія розташовано у:
а) Туреччині;
б) Ізраїлі;
в) Ірані.
10. Найбільша колекція давньоєгипетського мистецтва зберігається в музеї: а) Ісламському; б) Копському; в) Єгипетському.

Варіант 8

1. Головним об'єктом туризму у Новій Зеландії є:
а) вершина Кука;
б) Роторуа;
в) Ванотапу.
2. Найпрестижнішим морським курортом Єгипту є:
а) Хургада;
б) Александрія;
в) Шарм-ель-Шейх.
3. Давню столицю Єгипту Луксор греки називали:
а) Фіви;
б) Уасет;
в) Амон-Ра.
4. Одним з найкращих національних природних парків ПАР є:
а) національний парк імені Крюгера;
б) національний парк Піланесберг;
в) національний парк Еддо Елефант.
5. Туристичною перлиною регіону Південна Азія є:
а) Бангладеш;
б) Шрі-Ланка;

в) Індія.

6. З країн Південно-Східної Азії туризм найкраще розвинутий у:

- а) Індонезії;
- б) Філіппінах;
- в) Таїланді, Сінгапурі.

7. Єреван, Хайфа, Ізмір, Батумі тощо є основними центрами туризму:

- а) Центральної Азії;
- б) Південно-Західної Азії;
- в) Південної Азії.

8. Яка кількість національних парків у Новій Зеландії?:

- а) 2;
- б) 8;
- в) 12.

9. Святими місцями всіх мусульман світу є:

- а) Мешхед;
- б) Багдад, Кербела;
- в) Мекка, Медина.

10. Найбільше об'єктів світової спадщини ЮНЕСКО з країн Південно-Західної Азії мають:

- а) Туреччина;
- б) Ізраїль;
- в) Сирія.

Варіант 9

1. Ендеміки рослинного світу Нової Зеландії становлять:

- а) 93%;
- б) 75%;
- в) 31%.

2. Основним рекреаційним ресурсом Єгипту є:

- а) історико-культурні пам'ятки;
- б) корали Червоного моря;
- в) тропічний клімат.

3. Найбільшою з пірамід Єгипту є піраміда фараона:
а) Мікерино;
б) Хеопса;
в) Сети.
4. У Тунісі основним видом туризму є:
а) пляжний;
б) історико-культурний.
5. Найбільшим у світі центром паломництва є:
а) Південно-Західна Азія;
б) Південно-Східна Азія;
в) Південна Азія.
6. Найбільше об'єктів світової спадщини ЮНЕСКО з країн Південної Азії мають:
а) Індія;
б) Пакистан;
в) Шрі-Ланка.
7. «Венецією на Червоному морі» називають:
а) Ель-Гуну; б) Хургаду;
в) Шарм-ель-Шейх.
8. Найбільше святих місць з регіону Південно-Західна Азія розташовано у:
а) Туреччині;
б) Ізраїлі;
в) Ірані.
9. Для більшості туристів справжня пригода в ПАР- це:
а) сафарі;
б) спуски на плотах;
в) альпінізм.
10. Бангкок, Сінгапур є найпривабливішими туристичними містами:
а) Південно-Східної Азії;
б) Східної Азії.

Варіант 10

1. Яка кількість національних парків у Новій Зеландії?:
 - а) 2;
 - б) 8;
 - в) 12.

2. Туристичний бізнес Єгипту найбільших збитків зазнає від:
 - а) піщаних бурь;
 - б) неврожайів;
 - в) терористичних актів.

3. До Тунісу найбільше приїжджають туристи з:
 - а) Німеччини, Франції, Великобританії;
 - б) Швейцарії, Норвегії, Італії.

4. Найбільша колекція давньоєгипетського мистецтва зберігається в музеї:
 - а) Ісламському;
 - б) Копському;
 - в) Єгипетському.

5. У ПАР найдинамічніше розвивається:
 - а) екологічний туризм;
 - б) пляжний туризм;
 - в) історико-культурний.

6. Найбільше об'єктів світової спадщини ЮНЕСКО з країн Північної та Центральної Азії мають:
 - а) Росія;
 - б) Туркменістан;
 - в) Казахстан.

7. Мавзолей Тадж-Махал знаходиться у:
 - а) Непалі;
 - б) Індії;
 - в) Пакистані.

8. Основні курортні міста Австралії розташовані на:
 - а) східному узбережжі країни;

б) західному узбережжі країни.

9. Найбільшу кількість туристів приймають країни:

- а) Південної Африки; б) Північної Африки;
- в) Східної Африки.

10. Найбільше об'єктів світової спадщини ЮНЕСКО з країн Південно-Західної Азії мають:

- а) Туреччина;
- б) Ізраїль;
- в) Сирія.

Варіант 11

1. Найчастіше до США приїжджають туристи з:

- а) Бразилії та Аргентини;
- б) Данії та Швеції;
- в) Японії та Великої Британії.

2. Сполучені Штати Америки як незалежна держава існує:

- а) понад 200 р.;
- б) понад 500 р.;
- в) понад 700 р.

3. Екологічний туризм найкраще розвинутий у:

- а) США;
- б) Канаді;
- в) Франції.

4. Найбільше у світі солоне озеро, де водяться крокодили, знаходиться:

- а) на Кубі;
- б) в домініканській республіці;
- в) на Барбадосі.

5. "Країною спецій" називають:

- а) Багамські острови;
- б) Гренаду;
- в) Гаїті.

6. Мавзолей Тадж-Махал знаходиться у:

- а) Непалі;

- б) Індії;
- в) Пакистані.

7. Бангкок, Сінгапур є найпривабливішими туристичними містами:

- а) Південно-Східної Азії;
- б) Східної Азії.

8. Туристичною перлиною регіону Південна Азія є:

- а) Бангладеш;
- б) Шрі-Ланка;
- в) Індія.

9. З країн Південно-Східної Азії туризм найкраще розвинутий у:

- а) Індонезії;
- б) Філіппінах;
- в) Таїланді, Сінгапурі.

10. Найбільшим морським курортом Таїланду є:

- а) Пхукет;
- б) Паттайя;
- в) Чнанг Май.

Варіант 12

1. Який об'єкт туризму знаходиться у Нью-Йорку:

- а) Білий дім;
- б) Бродвей;
- в) Арлінгтонський цвинтар?

2. "Індепенденс Холл" знаходиться у:

- а) Філадельфії;
- б) Нью-Йорку;
- в) Лос-Анжелесі.

3. Яка кількість національних парків у США:

- а) до 20; б) понад 100;
- в) понад 40?

4. "Діснейленд" вперше було відкрито в штаті:

- а) Мічиган;
- б) Каліфорнія;
- в) Флорида.

5. Національні парки займають понад 40 % території:

- а) у Коста-Риці;
- б) на Кубі;
- в) на Ямаїці.

6. Які країни Європи у Карибському басейні мали колонії:

- а) Німеччина;
- б) Швеція;
- в) Нідерланди?

7. Першим містом Америки, заснованим у 1496 р., стало:

- а) Гавана;
- б) Сантьяго-де-Куба;
- в) Санго-Домінго.

8. Археологічною столицею регіону є місто:

- а) Банес;
- б) Порт-о-Пренс;
- в) Кінгстон.

9. Найбільшим центром гравального бізнесу в США є:

- а) Рино;
- б) Атлантик-Сіті;
- в) Лас-Вегас.

10. Єреван, Хайфа, Ізмір, Батумі тощо є основними центрами туризму:

- а) Центральної Азії;
- б) Південно-Західної Азії;
- в) Південної Азії.

Варіант 13

1. З країн Південно-Східної Азії туризм найкраще розвинутий у:

- а) Індонезії;
- б) на Філіппінах;
- в) Таїланді, Сінгапурі.

2. У якому місті Туреччини знаходиться найбільша кількість туристичних об'єктів:

- а) Анкарі;
- б) Стамбулі;
- в) Ізмірі?

3. У штаті Пенджаб найвідомішим туристичним об'єктом є:

- а) Золотий храм;
- б) Тадж-Махал;
- в) Перлинна мечеть.

4. Яка кількість американців та іноземних туристів щорічно відвідує Лас-Вегас:

- а) до 10 млн;
- б) понад 100 млн;
- в) понад 30 млн?

5. Пам'ятник Джорджу Вашингтону висотою 152 м знаходиться у:

- а) столиці США;
- б) Чікаго;
- в) Сіетлі.

6. Який острів Карибського моря поділений між Францією і Нідерландами:

- а) Барбадос;
- б) Сент-Мартен;
- в) Пуерто-Ріко?

7. «Карибським Монте-Карло» є острів:

- а) Гаїті;
- б) Ямайка;
- в) Аруба.

8. До проблем розвитку рекреаційно-туристичного господарства макрорегіону належить:

- а) дефіцит питної води;
- б) зниження температури морської води взимку;
- в) інвестиційна непривабливість.

Список використаної літератури

1. Александрова А.Ю. Международный туризм / А.Ю. Александрова. – М. : Аспект-Пресс, 2001. – 467 с.
2. Бейдик О. О. Рекреаційно-туристичні ресурси України: методологія та методика аналізу, термінологія, районування / О. О. Бейдик. – К. : КНУ ім. Т. Шевченка, 2001. – 395 с.
3. Глушко А.Н. География туризма : учебное пособие / А.Н. Глушко, А.М. Сазыкин. – Владивосток : ТИДОТ ДВГУ, 2002. – 265 с.
4. Дмитриевский Ю. Д. Туристские районы мира: учебное пособие / Ю. Д. Дмитриевский. – Смоленск : СГУ., 2000. – 224 с..
5. Косолапов А. Б. Туристское страноведение. Европа и Азия : учебно-практическое пособие / А. Б. Косолапов. – М. : КНОРУС, 2005. – 400 с.
6. Любіцева О. О. Ринок туристичних послуг / О.О. Любіцева. – К. : Альтерпрес, 2002. – 436 с.
7. Мальська Н.П. Країнознавство: теорія та практика : підручник / Н. П. Мальська, Н. В. Антонюк, Ю. С. Занько, Н. М. Ганич. - К. : Центр учбової літератури, 2012. – 528 с.
8. Масляк П.О. Країнознавство : підручник. - К.: Знання, 2008. - 292 с.
9. Масляк П.О. Рекреаційна географія : навч. посіб. / П.О. Масляк. – К. : Знання, 2008. – 343 с.
10. Романов А.А. Зарубежное туристское страноведение : учебное пособие / А. А. Романов. – М. : Сов. Спорт, 2001. – 288 с.
11. Романов А. А. География туризма : учебное пособие / А. А. Романов, Р. Г. Саакянц. – 3-е издание.. – М. : Советский спорт. – 2002. – 464 с.
12. Сапожникова Е. Н. Страноведение: теория и методика туристского изучения стран : учеб. пособие для студ. высш.

учеб. заведений / Е. И. Сапожникова. – М. : Издательский центр «Академия», 2004. – 240 с.

13. Смаль І.В. Туристичні ресурси світу / І. В. Смаль. – Ніжин : Вид-во Ніжин. держ. ун-у імені Миколи Гоголя, 2010. – 336 с.

Інтернет-джерела

<http://www.uk.wikipedia.org> – Вікіпедія - вільна енциклопедія.

<http://www.4post.com.ua> - Найбільш відвідувані столиці світу.

<http://www.stolicy.clow.ru> – Столицы государств мира. Энциклопедия.

<http://www.towns.org.ua> – Города и столицы мира.

<http://www.country.turmir.com> – Столицы стран.

<http://www.strani.ru> -Країни та міста світу.

<http://www.countries.ru> - Страны мира.

<http://www.countries.dadesf.com> – Страноведение.

<http://www.geograf.at.ua> - Географія. Країни світу.

Всемирное наследие. Гринпис России [Электронный ресурс]. – Режим доступа:

<http://www.greenpeace.org/russia/ru/campaigns/world-heritage/>.

Офіційний сайт Світової спадщини ЮНЕСКО (англ.)

[Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://whc.unesco.org>

<http://www.turafisha.com.ua> – Каталог стран мира.

<http://www.country.turmir.com> – Путеводитель. Страны мира.

<http://www.www.tume.com.ua> – Страны мира и курорты.

<http://www.www.tourua.com> – Отели мира.

<http://www.ukr-tur.narod.ru> – Країни світу. Туризм.

<http://www.geograf.at.ua> - Географія. Країни світу.

<http://www.go2travel.ru> - Города и страны мира.

<http://www.travel.search.ua> – Туристический атлас мира.

<http://www.turafisha.com.ua> – Каталог стран мира.

<http://www.mirturisma.com.ua> – Страны мира. Мир туризма.